

מ"ת 21999/07/18 - מדינת ישראל נגד יהודה לייב פורסט, עקיבא אהרון מנדלסון

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 21999-07-18 ישראל נ' פורסט(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 248725/2018

בפני כבוד השופט כרמי מוסק

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיבים

1. יהודה לייב פורסט (עציר)

באמצעות עו"ד דוד הלוי

2. עקיבא אהרון מנדלסון

באמצעות עו"ד שאול עזרא

החלטה

1. כנגד שני המשיבים שלפניי הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של סחר בסם מסוכן. לגבי המשיב 1 קבע בית המשפט בהחלטתו מיום 10.8.18 כי קיימות ראיות לכאורה למיוחס לו בכתב האישום. בית המשפט קבע באותה החלטה (כב' השופטת ע' זינגר) כי מחומר הראיות עולה תמונה כוללת המלמדת באופן ברור כי מתקיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב 1 עסק בייבוא והשתתף בכך באופן פעיל. מכל מקום, קבע בית המשפט כי לא מצא לנכון לקבוע שקיימת חולשה ראייתית משמעותית או כי חלקו של המשיב 1 שולי בפרשה. באשר למעורב נוסף שאינו נכלל בגדר הנאשמים בכתב האישום, ושמו גור אריה, קבע בית המשפט כי חלקו עולה על חלקו של המשיב 1 עשרת מונים, אולם לא די בכך כדי להמעיט ממעורבותו של המשיב 1. הוסיף וקבע בית המשפט, כי מדובר בעבירה של ייבוא סם ועל כן מתקיימת עילת מעצר וכן מתקיימת חזקת מסוכנות. בית המשפט הוסיף והדגיש, כי מעורב אחר בשם קליין נתפס ואז בסמוך לכך נמלט המשיב 1 מן הארץ, ועל כן קיימת בנוסף חשש להתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי העונש שיושת בסופם. לאחר מכן שקל בית המשפט האם ניתן לבחון חלופה שתאין עילות אלה. בית המשפט התייחס לכך שמדובר בבחור צעיר, חסר עבר פלילי, ועל כן מצא לנכון לשלוח את המשיב 1 לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן. עוד הוסיף וקבע, כי לאחר שיתקבל התסקיר יהיה ניתן להביא בחשבון גם את יתר הטענות שעלו, ובכלל זאת הטענה בדבר אופן השתלשלות העניינים, לרבות העובדה שהמשיב 2 נמצא במעצר בית, למרות ששימש כבלדר בשני המקרים של ייבוא הסם. לפיכך סבר בית המשפט, כי נפקות עניין זה בעניין המשיב 1 תיבחן לאחר קבלת התסקיר.

2. ביום 29.8.18 ערך שירות המבחן תסקיר מעצר ובו תיאר את נסיבותיו האישיות ונתוניו האישיים של משיב 1. מדובר ברווק, בן 22, נעדר עבר פלילי. הוא גויס לצה"ל בדצמבר 2016 כבן ישיבה ושירת בחטיבת כפיר. לאחר חצי שנה עבר לשרת בתל השומר כדי שיוכל לעבוד לסירוגין. באותה עת התגורר יחד עם בת זוג. טרם השירות עבד בעבודות מזדמנות. מדובר באדם שגדל במשפחה חרדית. עקב הגיוס היה נתון בלחץ, לדבריו, וגם במסגרת הגיוס גילה קשיים שונים, לרבות נפקדות שלוש פעמים עד שעבר לבסיס פתוח. המשיב שלל שימוש בסמים למעט התנסות פעם אחת בעבר. הוא השישי מבין שנים עשר אחים, ארבעה נשואים והיתר מתגוררים בבית הוריו. האב עובד כמורה בבית ספר יסודי, והאם עובדת כיועצת נישואים ומטפלת רגשית בקליניקה בביתה. בני המשפחה מתפקדים ואינם מעורבים בפלילים. זהו מעצרו הראשון של המשיב 1 והוא עצור למעלה מחודשיים. המשיב 1 תיאר בפני שירות המבחן את קשייו

במעצר ואת חריגותו אל מול האוכלוסייה הנמצאת בבית המעצר. שירות המבחן התרשם מההשפעה המרתיעה של המעצר על המשיב. האישום הנוכחי הוא היחיד התלוי ועומד כנגד משיב 1. הוא סבר כי הסתבך לאחר שנתן אמון בחבריו. מהשיחה עם שירות המבחן עולה, כי הבין את חומרת מעשיו והוא מסוגל להציב גבולות למעשיו. שירות המבחן סבור כי חלק מהגורמים שהובילו את המשיב לביצוע העבירה הם גילו הצעיר, חוסר בשלותו וקושי לבקש עזרה ממשפחתו. הוא הבין כי התנהגותו חריגה. שירות המבחן סבור כי אין זו התנהגות המאפיינת אותו. שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור צעיר הנתון בתקופת משבר. לפני ביצוע העבירות לכאורה, הוא היה בנתק ממשפחתו והתקשה לשים לעצמו גבולות. הוא היה נתון בלחצים כלכליים ועל כן סבר כי ביצוע העבירות יסייע לו במצבו הכלכלי. שירות המבחן סבור כי אין מדובר באדם המאופיין בדפוסים עברייניים מגובשים והוא מגלה יכולות תפקודיות.

באשר לחלופת המעצר, סבר שירות המבחן כי מדובר בחלופה ראויה, היינו מעצר בית מלא בבית הוריו באשדוד, בפקוח אביו, אמו, אחיו, גיסו ואחותו. עולה, כי בני המשפחה הנ"ל שללו מעורבות בפלילים, הם אנשים נורמטיביים ומתפקדים. הם הביעו כעס ואכזבה מהתנהגות המשיב 1, הפגינו גישה שקולה ואחראית והביעו רצון לפקח על המשיב. שירות המבחן סבר כי מדובר במפקחים ראויים. באשר לאחות, נוכח העובדה שהיא נמצאת בהיריון מתקדם ונוכח מצבה הרפואי, המליץ שירות המבחן לוותר עליה כמפקחת, וכי ניתן להסתפק בארבעה מפקחים.

3. ארבעת המפקחים נחקרו על ידי בא כוח המבקשת בבית המשפט ונשאלו שאלות רלבנטיות באשר ליחסם למשיב, לביצוע העבירות וליכולת הפיקוח, וכן לעובדה שהדיון בתיק העיקרי עשוי להימשך, ולאפשרות של חילוט הערבויות ולצורך לפנות למשטרת ישראל באופן מיידי במידה שהמשיב יפר את תנאי השחרור. מחקירתם עולה, כי הם בהחלט מפקחים ראויים וניתן לבטוח בהם שיעשו מלאכתם כראוי.

4. עוד יש לעמוד על כך שהמשיב 2 משוחרר ונתון במעצר בית מזה כשלושה חודשים. המשיב 2 שוחרר למעשה בסמוך למעצרו, עקב העובדות המפורטות בכתב האישום. עניין השחרור נבחן בזמנו על ידי בית המשפט המחוזי, שלא מצא לנכון לשנות את החלטת בית משפט השלום והורה כי משיב 2 ישוחרר בתנאים שנקבעו.

5. לפיכך, גם בעת שהוגש כתב האישום לבית המשפט המחוזי, בצירוף בקשה למעצר עד תום ההליכים, היה המשיב 2 למעשה משוחרר ובית המשפט הורה כבר בדיון הראשון כי המשיב 2 יוותר במעצר בית.

6. אכן, בהחלטה שהתייחסה למשיב 1 קבע בית המשפט המחוזי, כי יש במסגרת הדיון לאחר שיינתן תסקיר מעצר לבחון האם קיים הבדל כה משמעותי בין חלקו של משיב 1 במעשים לבין חלקו של משיב 2 במיוחס להם בכתב האישום, הבדל המצדיק הותרתו של משיב 1 במעצר.

7. עניין זה מתחזק נוכח התסקיר החיובי שניתן על ידי שירות המבחן, כפי שפורט לעיל.

8. עיון בכתב האישום מלמד, כי חלקו של המשיב 1, כפי שנטען על ידי המבקשת, עולה על חלקו של המשיב 2, בכך שהוא קשר קשר עם אחרים, ביניהם אדם בשם גור אריה, לייבא סמים מסוכנים בעיקר מסוג קוקאין, ממדינות שונות באירופה באמצעות בלדרים שיעבירו את הסמים לישראל במזוודות בעלות דופן כפולה שם הוחבאו הסמים, וכי

המשיב 1 היה אחראי על גיוס ואיתור בלדרים שיטוּסו למדינות שונות באירופה, יקבלו מזוודות מגור אריה ויעבירו אותן לישראל. בנוסף, היה עליו לוודא הגעתם הבטוחה של הבלדרים לישראל ולדווח על כך לגור אריה ולדאוג לכך שהמזוודה תגיע ליעדה, על פי הנחיות שקיבל. באופן מפורט נטען עוד ביחס למשיב 1 בלבד, כי התקבלה החלטה לייבא סמים מבולגיה. גור אריה פנה לאדם בשם ברוך קליין, המכיר את המשיב 1, והציע לו לטוס לבולגיה כדי להעביר בקבוקי וודקה לישראל עבור תמורה כספית. בהמשך מתוארים מעשיו של אותו גור אריה, ככל שהם מתייחסים לקליין וזאת כדי לגרום לכך שקליין יטוס לחו"ל. חלקו של המשיב 1 היה בכך שהעביר סך של 4,000 ₪ לקליין. בהמשך טס קליין לבולגיה ופעל בהתאם להנחיותיו של גור אריה. בכל אותה עת היה המשיב 1 בישראל. גור אריה שוחח עמו והודיע לו שקליין בדרכו חזרה לארץ וביקש ממנו שיפגוש את קליין בשדה התעופה. אולם, כאשר קליין נחת הוא נעצר על ידי גורמי המכס. כאשר המשיב 1 ראה שקליין אינו יוצא מהשדה, רכש מייד כרטיס טיסה ויצא מן הארץ.

9. האישום השני מתייחס למשיב 2 בלבד, כאשר שם נאמר שהמשיב 2 החליט לייבא סמים יחד עם גור אריה. משיב 2 הגיע לאומן שבאוקראינה ושוחח באמצעות היישום טלגרם עם גור אריה שהציע לו לחזור לישראל דרך מדינה שלישית להעביר מזוודה כלשהי ולקבל סכום כסף גדול והמשיב 2 סירב. לבסוף, לאחר שיחות שכנוע מצד גור אריה, הסכים המשיב 2 לטוס לחו"ל כדי להעביר מזוודה ובתוכה סמים בתמורה ל-20,000 ₪. המשיב 2 טס לבולגיה לאחר שקיבל כרטיס טיסה מגור אריה. הוא פגש בבולגיה אדם שמסר לו מזוודה וקיבל כרטיס טיסה חזרה לארץ מגור אריה. הוא נחת בנתב"ג ונסע לבני ברק, שם פגש את גור אריה ומסר לו את המזוודה. כעבור כשבוע דאג גור אריה להעביר למשיב 2 סך של 20,000 ₪.

10. באישום השלישי מפורטות עובדות בקשר לעסקה נוספת כאשר שוב גור אריה יוצר קשר עם משיב 2 ומבקש ממנו להעביר מזוודה עם סמים תמורת 20,000 ₪. משיב 2 קיבל מגור אריה כרטיס טיסה, טס לאוקראינה, קיבל מזוודה מאדם מסוים, המזוודה הייתה בעל דופן כפולה והוחבאו בה 2.8 ק"ג של קוקאין. משיב 2 נחת בנתב"ג וגור אריה הנחה אותו לנסוע למלון בירושלים. משיב 1 שוחח עם גור אריה שעדכן אותו שהמשיב 2 נחת וביקש ממנו לוודא שמשיב 2 מגיע למלון בירושלים. משיב 1 וידא זאת ודיווח לגור אריה. לאחר מכן ובהנחיית גור אריה, יצר המשיב קשר עם השליח שמעון כהן והנחה אותו להגיע למלון כדי לקבל את המזוודה מהמשיב 2 ולהעבירה לבני ברק. במקביל, גור אריה הורה למשיב 2 למסור את המזוודה לשליח, וכך עשה המשיב 2. בהמשך, משיב 1 עקב אחר השליח עד הגעתו לבני ברק והשאיר עבור השליח סכום של 250 ₪ במקום עליו סוכם. הוא הנחה את השליח היכן להשאיר את המזוודה.

11. לאחר שבחנתי את העובדות המבוססות את האישומים ביחס לשני המשיבים, אינני סבור כי יש מקום לקבוע שחלקו של משיב 1 הוא נכבד יותר או כבד יותר ביחס לחלקו של משיב 2, ובוודאי שלא ניתן לומר שיש שהצדקה לכך שמשיב 1 ייוותר במעצר, ואילו משיב 2 ישהה במעצר בית, מה עוד שמשיב 1 שוהה כבר כשלושה חודשים במעצר מאחורי סורג ובריח.

12. אמנם, על פי ההלכה שנקבעה בבית המשפט העליון, כלל הוא כי עבירת סחר בסם מסוכן, ובמיוחד ייבוא סמים מסוכנים לתוך תחומי מדינת ישראל, מקימה עילת מעצר, והכלל הוא כי יש להורות על מעצר עד תום ההליכים, אולם נקבעו לא אחת חריגים לכלל זה, במיוחד כאשר מדובר באנשים צעירים, נעדרים עבר פלילי, כאשר תסקיר המבחן לגביהם חיובי.

13. נראה, כי עניינו של משיב 1 נופל לגדר חריגים אלה, שכן מדובר ללא ספק בתסקיר מעצר חיובי. מדובר באדם צעיר, נעדר עבר פלילי, שמשפחתו מוכנה כיום לתמוך בו ולפקח עליו.

14. אכן, קיים חשש מסוים שהמשיב 1 עלול לנצל את תנאי השחרור כדי לעבור עבירות נוספות הנוגעות לסמים מסוכנים, אולם עיון בכתב האישום וכן בהחלטת בית המשפט המחוזי ביחס למשיב זה מלמד כי לא ניתן לראות בו כמי שיוזם עסקאות של סחר בסם מסוכן, או יבוא סמים מסוכנים לתחומי מדינת ישראל. לא נטען ואף לא עלה מהעובדות כי יש לו קשרים עם גורמים בחו"ל, והדברים נעשו באמצעות אדם נוסף בשם גור אריה. עוד עלה בדיון, כי בבית הוריו אין אמצעים אלקטרוניים כגון מחשב או טלפון "חכם" ועל כן סביר להניח שמשיב 1, גם אם ירצה, לא יוכל לנהל מבית הוריו עסקאות יבוא סמים מחו"ל.

15. לאור כל האמור, יש לקבל את המלצת שירות המבחן ולהורות על שחרור משיב 1 למעצר בית בבית הוריו.

16. שירות המבחן לא המליץ על מעצרו של המשיב 1 במעצר תחת פיקוח אלקטרוני. לאחר ששקלתי עניין זה, סבורני בארבעה מפקחים ראויים, שהתחייבו להודיע באופן מיידי למשטרת ישראל במידה שהמשיב 1 יפר את תנאי השחרור, ונראה לי כדי בכך וביתר הערבויות כפי שתיקבענה, ואין צורך באיזוק אלקטרוני.

17. לפיכך, אני מורה כי המשיב 1 ישוחרר בתנאים הבאים:

א. מעצר בית מלא בבית הוריו באשדוד. יש למסור כתובת מלאה ומספר טלפון.

ב. הפקדה כספית במזומן בסך של 20,000 ₪.

ג. המשיב 1 יחתום על ערבות בסך 50,000 ₪.

ד. אביו של המשיב, אמו, אחיו אהרון פרוסט והגיס מר יהודה אשר שוורץ, יחתמו גם הם כל אחד על ערבות בסך 50,000 ₪.

18. ביחס למשיב 2, כאמור משיב זה משוחרר בתנאי מעצר בית. אמנם, בהחלטתי הוריתי לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר ולשקול אפשרות של איזוק אלקטרוני. תסקיר שירות המבחן היה חיובי ביותר. עוד עולה, כי משיב 2 משוחרר מזה כשלושה חודשים ללא איזוק אלקטרוני ולא הפר, ולו פעם אחת, את תנאי השחרור. עניין זה נבדק כפי שעלה בדיון על ידי משטרת ישראל, ולעתים אף מספר פעמים ביממה. לפיכך, לאחר ששקלתי עניין זה, לא מצאתי לנכון להורות כי המשיב 2 יעצר תחת איזוק אלקטרוני, ועל כן אני מורה על המשך שחרורו בתנאים שנקבעו.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשע"ח, 3 ספטמבר 2018, בנוכחות המשיבים, באי כוחם ובנוכחות ב"כ המבקשת.

כרמי מוסק, שופט

